

Sue Bentleyová

Kouzelné štěňátko

Zablácené
tlapky

FRAGMENT

Kouzelné štěňátko Zablácené tlapky

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

Sue Bentleyová
Kouzelné štěňátko – Zablácené tlapky – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

*Petře – milé kolii, která mi byla přítelem
i věrným společníkem*

Mé nejmilejší štěňátko, Hrome,

doufám, že tento dopis dostaneš v bezpečí.
Od doby, co jsi musel utéct před hrozivým vlkem
Šedounem, jsi byl strašlivě statečný.

Neboj se o mne. Budu v úkrytu, dokud nebudeš
dostatečně silný, aby ses vrátil a vedl naši smečku.
Teď se musíš pohnout dál – musíš se skrýt před
Šedounem a jeho špehy. Pokud Šedoun najde
tento dopis, jsem si jistá, že ho zničí...

Najdi si dobrého přítele – někoho, kdo ti
pomůže dokončit tuto zprávu. Protože mám na
srdci něco důležitého. To, co ti chci říct,
je, že musíš vždy

Prosím, nebuď osamělý. Věř svým přátelům
a všechno bude v pořádku.

Tvá milující matka,

Kanista

Dětské knihy od Sue Bentleyové jsou často o zvířátkách a vílách. Sue žije v Northamptonu a miluje čtení, chození do kina a vysedávání na své zahradě, kde u rybníčku pozoruje žáby a mloky. Kdyby nebyla spisovatelkou, pravděpodobně by se věnovala parašutismu nebo by operovala mozky. Píše hlavně proto, že při tom může pít litry a litry čaje. V životě potkala a vlastnila mnoho psů a koček a každý z nich jí do života vnesl svoje jedinečné kouzlo.

Sue Bentleyová

Kouzelné štěňátko

Zablácené tlapky

Ilustrovala Angela Swanová

FRAGMENT

Prolog

Hrom se zastavil, aby se z plna hrdla napil křišťálově čisté vody, která svižně tekla mezi dvěma kusy ledu. Byl šťastný, že je zpátky ve své rodné zemi.

Radovánky mladého vlka se stříbřitě šedou srstí trvaly jen chvíli, dokud si nevzpomněl na svou zraněnou matku Kanistu.

Z ničeho nic se ledovým vzduchem ozvalo děsivé zavytí.

„Šedoun!“ zalapal Hrom po dechu. Strašlivý vlk samotář mu byl na stopě.

Objevil se oslňující záblesk a třpytivá sprška zlatavých jiskřiček. Na místě, kde ještě před chvílí stál Hrom, se krčilo maličké chlupaté černobílé štěňátko kolie s očima barvy pŕlnoční modři.

Celý se třásl, ale věřil, že jej jeho maskování před hrozivým Šedounem ochrání. S bříškem u země se Hrom plazil k zasněženému křoví.

Najednou se skrz křoviny protlačil temný stín, z větví shodil peřinu sněhu a malému štěňátku se málem zastavilo srdce. Šedoun ho našel!

Ale místo temně šedého čumáku a nelítostných černých očí uviděl dobře známý, stříbřivě šedý čenich a zářivě zlaté oči.

„Maminko!“ zaštěkal s úlevou.

„Jsem ráda, že jsi v pořádku, můj synu, vrátil ses však v nebezpečný čas,“ pronesla vážně Kanista svým vřelým a sametovým hlasem. Přitulila se k černobílému čenichu zamaskovaného vlčete a bolestí svrážila obličej.

„Šedounovo jedovaté kousnutí tě oslabilo!“ Hrom vyfoukl drobný oblak zlatavých jiskřiček, které se vsákly do matčiny zraněné nohy a zmizely.

„Děkuji ti, Hrome. Cítím, že bolest ustupuje. Teď však není čas na to, abys mi pomohl načerpat veškeré mé síly. Musíš jít – Šedoun už je skoro tady,“ zašeptala něžně Kanista.

Hromova malého tělíčka se zmocnil smutek, když si vzpomněl na svého zemřelého otce a malé brášky a kdysi tak

hrdou smečku Měsíční packu, která byla dnes již minulostí. V jeho zářivě modrých očích se odrážela zlost. „Jednoho dne se po tvém boku Šedounovi postavím!“

Kanista pyšně přikývla. „Ale do té doby se musíš ukrýt do druhého světa. Použij své maskování a vrať se zpátky, až budeš silnější.“

Vzduch protnulo další hrozivé zavytí. „Vím, že jsi tady! Neschovávej se, každou chvíli bude po všem!“ řval Šedoun svým ledovým hlasem.

„Na nic nečekej, Hrome! Zachraň se!“ naléhala Kanista.

Štěněčí černobílá srst byla znenadání posetá zářivě zlatými jiskřičkami. Hrom tiše zakňučel. Cítil, jak se ho zmocňuje síla. Zlaté světlo okolo něj bylo čím dál zářivější...

Kapitola

PRVNÍ

Beth Hollisová se vzbudila a zmateně hleděla na nepovědomý bílý strop s nízkými černými trámy. Do okna bubnoval déšť a ona skrze něj slyšela zpěv ptáků, zvuky zvířat a hlasy lidí venku. Po chvíli Beth konečně došlo, že se nachází v podkroví *Farmy na konci světa*, patřící její tetě a strýčkovi. Měla tu strávit část prázdnin, zatímco její rodiče byli pryč.

V místnosti vládla stále docela tma a poryv větru hnal hlasitý déšť do okenního skla. Beth si přetáhla přes hlavu peřinu a nechala se obklopit konejšivým teplem.

Znenadání se dveře místnosti rozlétly dokořán a Beth zaslechla tlumené kroky, které mířily přímo k posteli, a poté pocítila závan studeného vzduchu, když z ní někdo strhl peřinu.

